

ἔχομεν τὰς πεποιθήσεις μας, τὰς ὁποίας οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων ὀνομάζουσι προλήψεις. Ἀλλὰ τί μὲ ἐνδιαφέρει ἡ λέξις; Προλήψεις ἢ πεποιθήσεις τὰς ἔχομεν, θὰ εἶνε δὲ πολὺ ἐπιτήδειος ὅστις δυνήτῃ νὰ μᾶς τὰς ἀποσπάσῃ. Λοιπὸν, κατὰ τινὰ τῶν κυριωτέρων πεποιθήσεών μας, ὅστις δρέψῃ τὸ πρῶτον ἄνθος, τὸ ὁποῖον θ' ἀνοίξῃ ἐπὶ τοῦ χώματος ἐνὸς τάφου, εἶνε βέβαιος ὅτι ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσῃ τὸν νεκρὸν οὔτε θὰ λησμονηθῇ ὑπ' αὐτοῦ. Ἡ πεποιθήσις αὕτη εἶνε φιλάτῃ! Μετ' αὐτῆς ὁ θάνατος οὐδὲν πλέον ἔχει τὸ τρομακτικόν, διότι ὁ θάνατος ἄνευ τῆς λήθης εἶνε πλέον γλυκὺς μόνον ὕπνος, καὶ ἀνάπαυσις μετὰ μακροῦς κόπους...

Τὸ ἄνθος τοῦτο ἠθέλησα νὰ τὸ ἴδω φυόμενον καὶ νὰ τὸ δρέψω. Ἀνεχώρησα λοιπὸν!... Μετὰ δεκαήμερον μακρὰν καὶ ἐπίμοχθον πορείαν ἔφθασα μέχρι τοῦ τάφου τῆς μητρός μου. Ἡ γῆ ἐφαίνετο ἀκόμη προσφάτως ἀνασκαφεῖσα· οὐδὲν ἄνθος εἶχε φυτρώσει. Παρῆλλον ἐξ ἑβδομάδες, εἶτα κατὰ τὴν ἀνατολὴν ὥραίας τινὸς ἡμέρας εἶδον ἀνοίγμενον μικρὸν κυανόχρουν ἄνθος. Ἦτο ἐκ τῶν ἄνθων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων ὀνομάζουσι *μυσοσιτίδας*, καὶ τὰ ὁποῖα ἡμεῖς ὀνομάζομεν *Μῆ με Λησμογεῖς*. Ὅταν τὸ ἔδρεψα, ἔχυσα δάκρυα χαρᾶς, διότι ἐνόμιζον ὅτι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ἄνθος ἦτο ἡ ψυχὴ τῆς μητρός μου, ὅτι εἶχεν αἰσθανθῆ τὴν παρουσίαν μου, καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ ἄνθους τούτου ἐπανήρχετο πρὸς με.

Οὐδὲν μὲ ἐκράτει πλέον εἰς τὴν πατρίδα μου, διότι ὁ πατήρ μου δὲν ἐβράδυνε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν μητέρα μου εἰς τὸν τάφον· ἔπειτα εἶχον δρέψῃ τὸ τοσοῦτον πολὺτιμον ἄνθος μου, τί ἤθελον πλέον; Ἐνεθυμήθην τὰς μητρικὰς συμβουλὰς:

— «Ἐκτέλεσον τὸ καθήκόν σου!»

Ἐζήτησα τοὺς χωροφύλακας καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς:

«— Ἐδραπέτευσά, συλλάβετέ με!

Ἦδη θ' ἀποθάνω, καὶ ἄν, καθὼς μ' ἐβεβαίωσες, σ' ἔχω φίλον, θ' ἀποθάνω χωρὶς λύπην διότι θὰ μοὶ κάμῃς τὴν χάριν τὴν ὁποίαν παρὰ σοῦ περιμένω. Τὸ ἄνθος τὸ ὁποῖον, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς μου, ἔδρεψα ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς μητρός μου, εὐρίσκεται ἐδῶ, ἐντὸς τοῦ φυλακτοῦ τούτου, τὸ ὁποῖον κρέμαται ἐπὶ τῆς καρδίας μου· ὑποσχέθητι μοι λοιπὸν ὅτι θὰ φροντίσῃς νὰ μὴ μοὶ τὸ ἀφαιρέσουν. Αὐτὸ εἶνε ὁ δεσμός ὁ συνδέων με μετὰ τῆς μητρός μου, ἂν δ' ἐνόουον ὅτι ὁ δεσμός οὗτος θὰ διερρήγγυτο, ὦ! τότε θ' ἀπέθνησκον χωρὶς γενναϊότητα. Λέγε, μοὶ ὑπόσχεσαι νὰ κάμῃς ὅ,τι σοὶ ζητῶ;

— Σοὶ τὸ ὑπόσχομαι.

— ὦ! δὸς τὴν χεῖρά σου νὰ τὴν θλίψω ἐπὶ τῆς καρδίας μου! Εἶσαι πολὺ καλὸς δι' ἐμέ καὶ σὲ ἀγαπῶ, ἂν δ' ὁ Θεὸς διὰ τῆς παντοδυναμίας

αὐτοῦ μοὶ ἔδιδε δευτέραν ζωὴν, ἐπεθύμου νὰ σοὶ τὴν ἀφιερῶσω.

Οἱ φίλοι ἀπεχωρίσθησαν.

Τὴν ἐπιούσαν, ἅμα ἐφθασαν εἰς τὸ μέρος τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως ἢ δὲ ὀλεθρία ἀπόφασις εἶχεν ἤδη ἀναγνωσθῆ, ἠκούσθησαν μετὰξὺ τῶν γραμμῶν τῶν στρατιωτῶν ὑπόκωφος ψιθυρισμὸς καὶ εἶτα παρατεταμέναι κραυγαί:

«— Ὁ αὐτοκράτωρ!... εἶνε ὁ αὐτοκράτωρ!... Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ!...»

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀφίππευσεν, εἶτα δέ, μὲ τὸ βραχὺ καὶ ταχὺ αὐτοῦ βῆμα, ἐβάδισε κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν κατάδικον. Ὁ Πέτρος τὸν παρετήρησεν ἐνόμιζέ τις ὅτι ἤθελε νὰ ὀμιλήσῃ ἀλλὰ κατελήφθη ὑπὸ θάμβους.

«— Πέτρε, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, ἐνθυμήσου ὅ,τι μοὶ εἶπες αὐτὴν τὴν νύκτα. Ὁ Θεὸς σοὶ δίδει δευτέραν ζωὴν, ἀφιέρωσον δ' αὐτὴν οὐχὶ εἰς ἐμέ ἀλλ' εἰς τὴν Γαλλίαν! Καὶ αὕτη εἶνε καλὴ καὶ ἀξία μῆτηρ!... Ἀγάπα τὴν καθὼς ἠγάπας τὴν ἀλλῃν.»

Καὶ ἀπεμακρυνθὴ ἐν τῷ μέσῳ παρατεταμέναν ζητωκραυγῶν.

Μετὰ τινὰ ἔτη ὁ Πέτρος, ὅστις ἦτο τότε λοχαγὸς ἐν τῇ γηραιᾷ φρουρᾷ, ἐπιπτεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἐν Βατερλώ, καίπερ δε θανασίμως τραπείας, εὐρεν ἔτι ἀκούσαν δύναμιν ἵνα κραυγᾶσῃ μετὰ φωνῆς βροντώδους·

«— Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ! Ζήτω ἡ Γαλλία! Ζήτω ἡ μῆτηρ μου.»

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

E. MOREN.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΥΠΕΙΝΗΣ

ΤΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ

ΣΤ.— ΟΛΘΕΡΙΑ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ.

Τὰ θύματα τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν τῇ κοινωνίᾳ. — Τὰ τέκνα πληρόνουσιν ἀμαρτίας γονέων. — Ἡ μεγάλη θνησιμότης τῶν τέκνων τῶν οἰνοποτῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις διαφόρων ὑστερικῶν καὶ νευρικῶν παθήσεων ἐπὶ τῶν πλείστων ἐπισκώτων ἐξ αὐτῶν. — Ἡ βαθμιαία ἐκφύλισις καὶ καταστροφὴ ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος ὀλοκλήρων οἰκογενειῶν, ὀλοκλήρων φυλῶν, ὀλοκλήρων ἐθνῶν!

Ἡ φθορὰ καὶ καταστροφὴ, ἣν σήμερον εἰς τὴν κοινωνίαν ποιούσι τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, εἶνε εὐρυτάτη, καὶ ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις τὸ μέγεθος καὶ τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς.

Ἡ ὀλεθρία ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ ἐπιρροὴ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἧς τινος μόνον σκιαγραφίαν ἀσθενῆ ἐδώσαμεν ἀνωτέρω, ἀπεδείχθη οὐ μόνον δι' ἐπισταμένων ἐρευνῶν ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς ἐργαστηρίοις, ἀλλὰ καὶ δι' ἐπιμελῶν καὶ ἀκριβῶν παρατηρήσεων καὶ στατι-

στικῶν γενομένων παρ' αὐτῷ τῷ λαῷ, ἐν αὐτῇ τῇ κοινωσίᾳ.

Ὁ γάλλος ἰατρός Magnan ἐπὶ 12 ὀλόκληρα ἔτη κατεγίνετο εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ δι' ἔργου σπουδαιοτάτου, στεφανωθέντος ὑπὸ τε τῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων καὶ ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου, ἀπέδειξε τὰς φοβεράς καταστροφὰς τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ὁ διάσημος Cruveilhier ὑπελόγησε πρό τι-νων ἑτῶν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπέθνησκον κατ' ἔτος 50 χιλιάδες ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευμάτων, ἐν δὲ τῇ Γερμανίᾳ 45 χιλιάδες! Ὁ Tourgennef ἀνεθίβαζεν εἰς 100 χιλιάδας τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐν Ῥωσίᾳ ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς ταύτης τῆς ἀνθρωπότητος μάστιγος!

Ἐν Ἀμερικῇ δὲ εἶνε τοσοῦτον διαδεδομένη ἡ κατάχρησις τῶν οἰνοπνευμάτων, ὥστε ἐξ ἀπολύτου ἀνάγκης ἰδρύθησαν νοσοκομεῖα πολλά, εἰδικῶς προωρισμένα εἰς θεραπείαν πνευματικῆν καὶ σωματικῆν τῶν οἰνοποτῶν! Κατὰ τινα δὲ τελευταίαν στατιστικῆν ἐν μόναις ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς εἰς 8 ἔτη ἀπέθανον ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος 300 χιλιάδες ἀνθρώπων!...

* *

Ἐφημερίς τις ἀγγλικῆ (British medical Journal) μόλις τὸ παρελθὸν ἔτος ἐδημοσίευσεν ἔχθειν ἐπιτροπῆς ἐξόχων Ἀγγλῶν ἐπιστημόνων περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευμάτων ἐπὶ τῆς ἐν γένει θνησιμότητος. Μετὰ μακρὰς ἐπιμελεῖς παρατηρήσεις καὶ πολλὰς ἀκριβεῖς στατιστικὰς οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι εὔρον, ὅτι τὰ νοσήματα τοῦ ἥπατος εἶνε τετράκις συχνότερα εἰς τοὺς οἰνοπότας ἢ εἰς τοὺς μὴ ἐπίσης καὶ τὰ νοσήματα τῶν νεφρῶν εἶνε διπλασίως συχνότερα. Ὁμοίως ἡ πνευμονία, ἡ πλευριτίς καὶ διάφορα ἄλλα νοσήματα τῶν σπλάγγων εἶνε πολὺ συχνότερα εἰς τοὺς οἰνοπότας ἔχουσι μάλιστα παρ' αὐτοῖς ἅπαντα τὰ νοσήματα ταῦτα χαρὰ κτῆρα βαρύτερον καὶ κακοθέστερον, καὶ πολλὰκις θανατηφόρον. Ἐπίσημον δ' αὖξιν παρητήρησαν εἰς τὰ νευρικὰ καὶ φρενικὰ νοσήματα!

* *

Ἄλλὰ τὸ λυπηρότερον ἔτι εἶνε, ὅτι ἡ ὀλεθρία αὕτη ἐπιρροή τοῦ οἰνοπνεύματος δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς ἐνόχους, εἰς αὐτοὺς μόνον τοὺς καταχραστάς, ἀλλὰ κληρονομικῶς προσβάλλει καὶ ἄτομα ἀτυχῆ, ἐντελῶς ἄθωα ἐκ τῆς ἀμαρτίας τῶν προγόνων αὐτῶν.

Καὶ πρῶτον, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως αὐτῶν τὰ τέκνα τῶν οἰνοποτῶν πληρονοῦσι τὰ σφάλματα τῶν γονέων αὐτῶν. Ἐξ αὐτῆς ἔτι τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτῶν τὰ ἔμβρυα διατρέχουσι τὸν κίνδυνον τοῦ θανάτου, διότι ἀπέδειχθη, ὅτι αἱ ἐκτρώσεις εἶνε πολὺ συχνότεραι εἰς οἰνοπότας γονεῖς. Ἄλλὰ καὶ τὸ παιδίον, ἐλθὸν

εἰς τὸν κόσμον ζῶν, ἀπειλεῖται διαρκῶς ὑπὸ προ-ώρου θανάτου, καθ' ὅσον ἡ μέση θνησιμότης τῶν παιδιῶν ἐξ ἄλλων αἰτίων ὑπερβάλλεται κατὰ πολὺ ἐκ τοῦ αἰτίου τοῦ οἰνοπνεύματος. Ἄλλὰ καὶ τὸν κίνδυνον τοῦτον διαφυγόντα ταῦτα προσβάλλονται, κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ ταλαιπωροῦνται οἰκτρῶς ὑπὸ δικφῶρων νευρικῶν καὶ ψυχολογικῶν παθήσεων.

Οὕτως ὁ ὑστερισμὸς καὶ αἱ διάφοροι νευρικαὶ καὶ ὑστεροειδεῖς παθήσεις τῶν κορασίδων, κατὰ τὸ πλεῖστον, ὀφείλονται εἰς τὴν ὑπὲρ τὸ μέτρον φιλοποσίαν τῶν γονέων ἐπίσης ἢ ὑστεροεπιληψία, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἐπιληψία, ἥτις εἶνε συχνὴ καὶ συνήθης εἰς τὰ τέκνα τῶν οἰνοποτῶν, πρὸς ἃ συμπαρομαρτοῦσι καὶ διάφορα νοσήματα τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῆς διανοίας, δι' ὧν καθίστανται τὰ τέκνα ταῦτα μωρά, εὐήθη, ἡλίθια, βλάκες κλπ. Οὕτω δὲ κατ' ὀλίγον ἐκπίπτουσιν, ἐκφυλίζονται καὶ καταστρέφονται ὀλόκληροι οἰκογένειαι, ὀλόκληροι φυλαὶ, ὀλόκληρα ἔθνη!

« Ἐὰν προσθέσωμεν — λέγει ὁ Lunier ὁ ἀσχοληθεὶς ἐπὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν — ἐὰν προσθέσωμεν εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν φρενοβλαβῶν ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ τῶν οἰνοποτῶν γεννωμένων τέκνων πτωχῶν τῷ πνεύματι, ἡλίθιων καὶ μετ' ἄλλων ἐγκεφαλικῶν διαταραχῶν, ῥαδίως φθάνομεν εἰς ἀναλογίαν 50 ἐπὶ τοῖς 100, ὧν ἡ πάθησις ὀφείλεται εἰς τὸ οἰνοπνεῦμα. » Κατὰ τὴν στατιστικῆν λοιπὸν ταύτην τοῦ Lunier τὰ θύματα τοῦ οἰνοπνεύματος ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ θύματα ὄλων τῶν ἄλλων νοσημάτων τῆς ἀνθρωπότητος συνηνωμένων!...

Τὰ πορίσματα τῆς στατιστικῆς ταύτης τοῦ Lunier δὲν εἶνε ὑπερβολικά, ὅταν λάβωμεν ἔτι ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι ὀλόκληροι φυλαὶ ἀγρίων ἐν τῇ Ἀμερικῇ, πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων ἀνακαλύψεως αὐτῆς ὑπάρχουσαι, σήμερον κατεστράφησαν ἐντελῶς καὶ ἐξηλείφθησαν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς ἀποδεκατισθέντες ὑπὸ τοῦ οἰνοπνεύματος τοῦ εἰσαχθέντος παρ' αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων κατακτητῶν!

ΙΩ. ΦΟΥΣΤΑΝΟΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΟΥ

Τετάρτη — 10 Ὀκτωβρίου.

Ἄν ἡ Κυριακὴ εἶνε ἡ μεγάλη ἡμέρα διὰ μικροὺς καὶ μεγάλους, ἡμέρα παιγνιδίων καὶ ἀγαλλιάσεων, ἢ ἀναπαύσεων καὶ ὑποδοχῶν, διὰ τὴν Σοφίαν μας καὶ ἐμὲ ὑπάρχει ἐξαιρέσις τοῦ γενικοῦ κανόνος ἡ ἰδικῆ μας Κυριακὴ ἔρχεται καθε Τετάρτην, εἰς τὰς τέσσαρας καὶ μισήν, ὅταν ἡ Σοφία, ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὸ σχολεῖόν της, θὰ ἔμβη, θὰ πετάξῃ μέσα